

AFGELOPEN EEUW IN HET HILTON...

Tegen de Franse kampioenen

Caransa Toernooi 1991

Door Bart Schweitzer

Het is op een zaterdagochtend ergens in 1991 dat we met z'n vieren de imposante hal van het Hilton in Amsterdam betreden. Datzelfde Hilton dat bekend is van de sleep-in van John en Yoko, waar tien jaar later Herman Brood zijn einde vond en waar de vrienden van Klaas Bruinsma elkaar ontmoetten. Daar vindt vandaag het Caransa Toernooi plaats, een groot bridgetoernooi met veel internationale teams. Er wordt board-a-match gespeeld. We zijn een tweede klas team, dat hier niets te zoeken heeft, maar de captain dacht na een glorieus optreden in Utrecht waar we met bridgeclub "Ons Genoegen" dit jaar de Elffersbeker wonnen, dat we nu wel toe waren aan het grotere werk. En in de zwaar benevelde toestand van onze overwinningsroes vonden wij dat eigenlijk ook wel. 'Het kost wat, maar dan heb je ook wat', zei de captain nog.

Sinds een jaar speel ik met mijn zus Marjan die nog nooit een toernooi gespeeld heeft en het wel eens wil meemaken. De zaal is pompeus met weelderige kroonluchters en vol bridgegrootheden, officials en toeschouwers. De koffie is heet, sterk en doet mijn hartslag nog eens oplopen. De eerste ronde is tegen een Frans team. Als we de tafel naderen waar we moeten spelen, zie ik een gezette Franse heer die net een sigaar naast zich neerlegt. Met een schok realiseer ik me dat het Paul Chemla is, bijgenaamd l'enfant terrible du bridge. En dan moet die andere heer Michel Perron zijn. Meervoudig Europees kampioenen en Joost mag weten wat nog meer. Onze maatjes vinden het prachtig en voor ik dat kan verhinderen vertellen ze het Marjan. Die krijgt de blik van een bergbeklimmer op het moment dat zijn touw knapt.

We krijgen een hand en iets van een begroeting. Onze systeemkaart wordt geen blik waardig gekeurd. De hunne is een klein boekwerk waar ik maar van afzie. Intussen heeft zich om de tafel een flink gezelschap kibitzers verzameld. Het eerste spel spelen zij een 3 sans waar niets aan te beleven valt. Wij rapen de vier slagen op waar we recht op hebben. Negen slagen en geen kans op meer. Het tweede spel bieden ze een prachtig slam waarvan ik vrees dat onze maatjes het niet zullen vinden. Dat zou de stand op 1,5-0,5 brengen. Dan komt het derde spel. Intussen staat er echt een haag toeschouwers achter Chemla die zuid zit:

